

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaе, 1661

XIV. De monetarum tonsoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

earum vel nomine eorum in reorum & testium, vel aliis etiam extra carceres existentium nomine eorumdem carceratorum nuntium, epistolam, literas, vel (ut vulgo dicitur) ambasciatas ferre, absque eiusdem Iudicis & Procuratoris fiscalis licentia, ultra poenas eis a jure vel statuto inflitas, poenam relegationis in perpetuum, vel ad tempus ad vitremes, & si qualitas facti exegerit, & iudici debere precipimus & mandamus, sicque per quoscunque iudices quavis auctoritate sangentes puniri & condemnari, & non aliter, declaramus. Rom. 23. Jul. 1568.

TITVLVS XIV. DE MONETARVM TONSORIBVS. Pius Quintus.

Ultimam supplicii pena afficiuntur aurea & argentea monetae tonsores.

CAP. I.

Quoniam nil magis humanæ vitæ commercio sit necessarium, quam pecuniarum usus, quæ hominibus cuncta humano vitæ necessaria præbent: decet Romanum Pontificem ad ea libenter, verum etiam in primævo illarum statu ab omnibus illarum confectur. Quod, & si cunctis in locis, præcipue tamen in hac alma urbe nostrâ, quam gloriosi Apostolorum Principes martyrio suo consecraverunt, & ad quam veluti communem omnium matrem gentes unguaque concurrunt, singulisque aliis dominis, terris, & locis, nobis & sedi Apostolicæ mediâ vel immediatè subjectis, curandum est, ut & ad illam venientibus vitiorum exempla non proponantur, & quibusvis peccandi materies succidatur. Attendentes itaque quod licet monetarum aurearum tonsoribus ultimam supplicii de jure sit inflita poena, argenteas tamen monetas rodentibus satis minor poena imposita sit. Ac animo revolventes, quàm par sit utriusque delictum, cum ii qui argenteas minuunt, nulla alia de causa ab aurearum mutilatione, nisi ob earum defectum, subsistant, ac propterea eodem juris rigore, in utroque sæviendum esse, æquum reputantes. Motu simili, & c. hac nostra perpetuè valitura constitutione statuimus, eos qui argenteas rodent monetas, ultimi supplicii, & ea quæ aut eorum tonsores hæcenus puniti sunt, & de jure puniri debent, poena puniendos esse, & ita ab omnibus, quibus iudicis officium non tam in alma urbe nostrâ, quàm alibi in toto statu Ecclesiastico commissum est, quovis nomine censeantur, & quavis auctoritate præfulgeant, injunctum est, puniri volumus & mandamus. Distinctis inhibentes singulis terrarum, locorum, & civitatum dominis temporalibus, ne Iudices præfatos in præmissis hoc modo savientes, sub excommunicationis, &c. impedire, molestare, vel inquietare audeant, vel presumant.

TITVLVS XV. DE LENONIBVS. Paulus Quartus.

Lenonum fordidum & turpe lucrum ex prostitutione virginum corradendum poena.

CAP. I.

Lenones & lenæ, circa prostitutionem masculorum versantes, & cum eis circa prostitutionem ipsam agentes, vel consentientes, necnon lenones & lenæ, puellam, seu aliam juvenulam invitam assumentes, & ad necessitatem nutriendi, ac postmodum prostituentes, & lucrum ex ejus prostitutione captantes, quotquot fuerint ultimo supplicio afficiantur. Hi vero qui corrupto comite suprum puero suaserint, aut puellam virginem super violatione eius pudicitie receptam verint, seu ad hoc ei quicquam donaverint, vel præstiterint, ut id affequerentur, dederint, aut donum ad hoc commodaverint, seu quicquid aliud ad effectum prostitutionum fecerint, seu quicquid aliud ad effectum prostitutionum fecerint, eo autem imperio perfectio, capituli poena obnoxiantur, & inibi per perpetuo relegantur, & qui in præmissis comites corrupti fuerint, eisdem poenis subnoxiantur. In cæteris vero casibus lenones & lenæ hujusmodi, qui de cætero lenocinii artem exercentur, scilicet poena publicè cruci, ab hac urbe perpetuo exilire cogantur, & qui domos suas eisdem lenonibus vel lenæ de perpetuo locaverint, vel si ignorantes id fecerint, nisi hanc poenam hoc eis notificatum fuerit illos exprobrantur, & si non hanc poenam sic locatam eo ipso amittant, & ea re ipsa hanc effectum priventur, & spolientur, & in super poenis hanc scutorum auri ab eis auferendum, & in proculdubio verendum ipso facto incurrant.

lam virginem super violatione eius pudicitie receptam verint, seu ad hoc ei quicquam donaverint, vel præstiterint, ut id affequerentur, dederint, aut donum ad hoc commodaverint, seu quicquid aliud ad effectum prostitutionum fecerint, eo autem imperio perfectio, capituli poena obnoxiantur, & inibi per perpetuo relegantur, & qui in præmissis comites corrupti fuerint, eisdem poenis subnoxiantur. In cæteris vero casibus lenones & lenæ hujusmodi, qui de cætero lenocinii artem exercentur, scilicet poena publicè cruci, ab hac urbe perpetuo exilire cogantur, & qui domos suas eisdem lenonibus vel lenæ de perpetuo locaverint, vel si ignorantes id fecerint, nisi hanc poenam hoc eis notificatum fuerit illos exprobrantur, & si non hanc poenam sic locatam eo ipso amittant, & ea re ipsa hanc effectum priventur, & spolientur, & in super poenis hanc scutorum auri ab eis auferendum, & in proculdubio verendum ipso facto incurrant.

TITVLVS XVI. DE CONCVBINARIIS ET FORNICATORIBVS.

Leo X. In Concilio Lateranensi. In publicis concubinariis amovendos ceterosque Symoniacos provincialium ordinarii, ut omnes fornicatores hujusmodi in locis publicis extrudantur, lege divina auctoritate constituatur.

CAP. I.

Statuimus quod quicumque clericus copulatione, conditionis status, religionis, dignitatis, curam præfatis, vel aliter præeminentiæ fuerit, qui publicè habitam præsentiam a notitiam, quam habere præstatum post duos menses post earundem præsentium publicationem in Ecclesiis cathedralibus factam, quæ ipse ad eorum notitiam pervenerint, publicis concubinariis ad perceptionem fructuum omnium beneficiorum hujusmodi trium mensium spatio sit ipso facto suspensus, eoque status superior in fabricam, vel aliam evidentem Ecclesiæ utilitatem, ex quibus si fructus percipiuntur, committantur, necnon hujusmodi publicum concubinariis, ut pariter talem esse noverit, mox suis superior monere cogatur, ut infra brevissimum terminum concubinam dimittat, & si illam non dimiserit, vel dimissam seu aliam publicè retulerit, pubes ut ipsum omnibus suis beneficiis omnino privet. Et nihilominus si publici concubinariis usque quo cum eis per suos superiores post ipsarum concubinarum dimissionem, manifestantur, tunc eandem poenam fuerit dispensatum ad suspensionem quorundam honorum, dignitatum, beneficiorum, officiorum, &c. inhabiles: qui si post dispensationem reddita voce viderint hujusmodi publicum concubinarum redierint, sine ipsa aliquid dispensationis ad prædicta proferantur inhabiles: quodque si hi ad quos talium correctio pertinet, eos, ut prædictum est, punire neglexerint, eorum superiores tam in ipsos de neglectu, quàm illos pro concubinariis modis omnibus digna punitione animadvertant. In Concilio etiam provincialibus, & synodalibus aliter tales punire negligentes, vel de hoc crimine diffidentem etiam per suspensionem à collatione beneficiorum, vel alia condigna poena severiter procedatur: & si in præmissis defuturo ad nos & sedem prædictam spectat, per nos vel provincialia aut superiores propter concubinarum publicè

a Concilium Tridentinum idem iussit... b hujusmodi poena in concubinariis amovendis... c in Concilio Oecumenico, cap. 21. in 3. Tom. Concilii, pag. 214. & in Concilio Oecumenico, cap. 21. in 3. Tom. Concilii, pag. 214. & in Concilio Oecumenico, cap. 21. in 3. Tom. Concilii, pag. 214.